

Les Terres de l'Ebre també som Catalunya

■ Per a gairebé tots els catalans la nostra llengua és una de les joies més valuoses que trobem a la nostra vida. Es parla al nord, al sud, al centre i a les illes, tots ells dialectes diferents però no per això menys importants i correctes. El diumenge passat, 6 de maig, el programa *30 minuts* de TV3 tractava sobre el frau de la cooperativa de l'Aldea i es va entrevistar i parlar amb alguns dels afectats per aquest problema. Em vaig sentir molt dolguda quan, en veure parlar alguns dels pagesos, apareixien subtítols per traduir el català occidental de la zona de l'Ebre, la qual cosa, al meu parer, donava a entendre un grau d'inferioritat envers la resta de dialectes que conformen el mapa lingüístic de Catalunya.

Cada territori té una manera de parlar, un vocabulari i una entonació diferent, la qual cosa el defineix tant cultural com personalment. Des de sempre el sud català hem sigut un focus de burla i polèmica. I és que, a més a més de robar-nos l'aigua del riu, estar envoltats de centrals nuclears i comptar amb els pitjors dels trens i comunicacions amb la resta del territori, també hem d'aguantar com es considera el nostre parlar 'incorrecte' envers el de la capital. A cas-som un territori a part? Per ser del sud no tenim dret a tenir el nostre propi dialecte i que el respecti tothom? Se'ns està donant com a inferiors i per això necessitem que se'ns tradueixi? Sóc de l'Ebre i sempre m'he sentit, em sento i em seguiré sentint més que orgullosa de la meva terra i del meu parlar, i el defensaré totes les vegades que faci falta.

Laura Chaverri Fernández
(Tortosa)